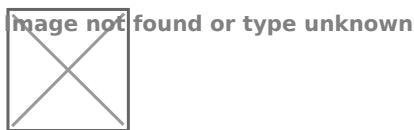

Mânia întunecă ochii sufletului

Din orice fel de pricină ar clocoti mânia în noi, ea ne orbește ochii sufletului și nu-l lasă să vadă Soarele Dreptății. Căci precum fie că punem pe ochi foițe de aur, fie de plumb, la fel împiedecăm puterea văzătoare, și scumpetea foiței de aur nu aduce nicio deosebire orbirii, tot așa din orice pricină s'ar aprinde mânia, fie ea, zice-se, întemeiată sau neîntemeiată, la fel întunecă puterea văzătoare a minții.

Numai atunci întrebuițăm mânia potrivit cu firea, când o pornim împotriva gândurilor pătimase și iubitoare de plăceri. Așa ne învață Proorocul zicând: „Mâniați-vă și nu păcătuiți”; adică aprindeți mânia asupra patimilor voastre și asupra gândurilor rele și nu păcătuiți săvârșind cele puse de ele în minte. Acest înțeles îl arată limpede cuvântul următor: „ ... pentru cele ce ziceți întru inimile voastre, în așternuturile voastre vă pocăiți”; adică atunci când vin în inima voastră gândurile cele rele scoate-ți-le afară cu mânie, iar după ce le veți fi scos, aflându-vă ca pe un pat al liniștei sufletului, pocăiți-vă.

Bazat pe Sfântul Ioan Casian, Psalmul 4:4